

ligger vistnok imellem ti og tyve. Et andet Bevis paa, at dens Tilhængere omfatte Sagen med Interesse, tror jeg, ligger deri, at Medlemmerne af Foreningen for at fremme Sagen ere gaaede ind paa at yde et større aarligt Bidrag, end de efter deres Love vare pligtige til. Jeg haaber derfor, at den højtærede Kultusminister vil tage velvilligt paa dette Spørgsmaal, og at maaske ogsaa det høje Finansudvalg vil tage Sagen under Overvejelse. Ved at give Sløjdforeningen af 1902 dette beskedne Beløb, gaa vi ikke Dansk Sløjdforening for nær.

Det kunde maaske ogsaa være paa sin Plads at nævne, at et tidligere anset Medlem af dette Ting har her udtalt sig meget rosende om den svenske Sløjdf og om den Skole i Askov, som driver Sløjdf efter den svenske Metode; det var den dåværende Folketingsmand for Frederiksberg, afdøde Skoleinspektør Johan Ottosen.

Jeg vil dernæst omtale en anden Bevilling, som foreslaas af den højtærede Kultusminister, og som jeg er ham meget taknemmelig for. Han foreslaar paa § 21, V. B. en Lønningsforhøjelse til to Inspektører ved Nationalmuseet, Blinkenberg og Neergaard. Det er en Bevilling, som jeg haaber, Tinget med den Velvillie, det hidtil har vist for Nationalmuseet, vil bevilge. Det var, tror jeg, i 1820, at Arkæologen Thomsen delte Oldtiden i de tre Perioder Stenalderen, Bronzealderen og Jernalderen og derved henledte Europas Øjne paa den arkæologiske Forskning i Danmark. Jeg tror nok, det kan siges, at denne Forskning hos os siden den Tid har staaet paa et højt Trin, og at Traditionen for Øjeblikket hævdes paa udmærket Maade. Der er derfor Grund til at yde de Mænd, som udføre et saa foranstaltet Arbejde, en god Løn for deres Virksomhed.

Endelig kunde der maaske være Grund til ogsaa at omtale et Forhold, der er aktuelt i Øjeblikket. Der foretages jo en Ombygning eller Restaurering af den gamle Museumsbygning, Prinsens Palæ. Efter hvad jeg har bragt i Erfaring, har Bygningen under Restaureringen vist sig mere mør og faldefærdig, end man fra først af antog. Der vil sikkert derfor blive Brug for større Pengemidler, end der oprindeligt var tænkt, og Tinget bør være velvillig stemt overfor denne Institution, som vort Land har saa megen Ære af. Jeg anbefaler Sagen særlig til Finansudvalgets Opmærksomhed.

J. J. Jensen: Allerførst har jeg et Par Bemærkninger om lokale Forhold, som jeg vil henlede de forskellige Ministres Opmærksomhed paa. Som det er bekendt, anvendte Staten for nogle Aar siden nogle Midler for at tilvejebringe en god Fiskerihavn ved Juelsminde, og det har vist sig, at denne Fiskerihavn er kommen til at ligge paa en udmærket Plads. Den er meget søgt, ikke alene af den Fiskerbefolkning, der findes der, men ogsaa af Fiskere fra langt bortliggende Steder. Man behøver blot at gøre opmærksom paa, at de komme der baade fra Smaaøerne i Horsensbugten og Fjorden, fra Endelave og Æbelø, og endog helt ovre fra Bogense og fra Saptun, Hjarnø og Tunø, inde fra Vejle Fjord, og i Isvintre, naar Fjorden bliver tillagt, maa ogsaa større Skibe søge Havnen, fordi den altid er isfri. Den har altsaa en temmelig stor Trafik. Nu har det desværre vist sig, at Molen, som i sin Tid blev bygget, trænger til at blive gjort i Stand. Staten, Amtet og Kommunen have i Fællesskab bevilget Penge til Istandsættelsen, Pengene ligge rede, og forhaabentlig vil det snart blive gjort. Men Havnen mangler et Fyr ude paa Molen, og jeg vil derfor henlede den højtærede Marineministers Opmærksomhed paa Ønskeligheden af, at der anbringes et Havne- og Ledefyr der. Der var et saadant i sin Tid, men paa Grund af, at Havnemolen sank en Ubetydelighed, var Fyret misvisende. Man kan sige sig selv, at selv en Millimeters Afvigelse vil til Søs i en Mils Afstand medføre en ret betydelig Misvisning, og af denne Grund blev det nødvendigt at faa Fyret bort, naar Fejlen ikke kunde rettes. Nu ved jeg vel, at der har været et Inspektionsskib derovre for at undersøge Forholdene. Jeg siger dette, for at den højtærede Minister ikke skal give det Svar, at Forholdene ere undersøgte. Skibet var derovre i Sommeren 1904, og den Indberetning, som vedkommende har afgivet til Ministeriet, er vel nok gaaet ud paa, at det ikke var absolut nødvendigt at oprette et nyt Fyr, men jeg tror, at man ikke har taget alle de Forhold i Betragtning, som man burde, thi man har vel kun taget Hensyn til den Fiskerbefolkning, som var hjemmehørende i og ved Juelsminde, og ikke tænkt paa den store Trafik, som der i øvrigt er. Jeg vil derfor haabe at saavel den højtærede Marineminister som det kommende Finansudvalg vil stille sig velvillig til den Smule Udgift, som det kan være for Staten at